

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek, dnia 18 Lipca v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 9 Lipca.

Przez naywyższe dyplomata, naysławiejszy mianowani Kawalerami Orderów: 17 czerwca. Sgo Stanisława 2go stopnia, Radca Stanu Vice-Gubernator Inflantski Kube. — 24 czerwca: Sgo Włodzimierza 1szej klasy Rzeczywisty Radca Tajny Kuznikow. — Sgo Alexandra Newskiego, Rzeczywisty Radca Tajny Nelidow, i Orderu Sioły Anny 1szej klasy z Koroną Radca Tajny Szulepow, honorowi Opiekunowie Sankt-Petersburskiej Rady Opiekuńskiej.

— Przez naywyższy ukaz J. C. M. do Rady Państwa pod d. 25 czerwca, Radca Stanu Królestwa Polskiego Leński, naysławiejszy mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu, i razem otrzymał rozkaz bydź pomocnikiem Sekretarza Stanu Rady Państwa w Departamencie interesow Królestwa Polskiego.

— W naywyższym Ukazie J. C. M. do Rządzącego Senatu pod d. 1 czerwca wyrażono:

Dla niedogodności, zachodzącej teraz w obrębie monety miedzianej w samych tylko sztukach dwukopiejkowych, i dla przywiedzenia wewnętrznej jej wartości do stosowności z ceną metali w handlu, Uznaliśmy za dobre, utwierdzić przedstawienie Ministra Skarbu, przez Radę Państwa rozpatrzone, względem przemiany dawniejszego systematu monety miedzianej, na osnowie następującej:

1) Nowey monety wybijać z puda miedzi 36 rubli.

2) Moneta ta ustanawia się czterech kształtów, jak jest wyobrażona na przyłączonych przytém rysunkach, i zawiera w sobie wagi: sztuki dziesięciokopiejkowe albo grzywniowe, 10 złotych 6½ doli, sztuki pięciokopiejkowe czyli piątki pięć złotych 52 doli, sztuki dwukopiejkowe czyli grosze 2 złotych 12½ doli, i sztuki kopiejkowe czyli kopieyki 1 złotnik 6¼ doli.

3) Jak nowego, tak i starego stępla monety powinny mieć obieg podług nazywalnej ich wartości i bydź przyjmowane we wszystkich podskarbstwach i we wszystkich opłatach w ogólności.

4) Wywóz nowey miedzianej monety za granicę dozwala się na teyże osnowie, jak jest dozwolony wywóz monety złotej i srebrnej.

5) Ale wywóz i topienie starej monety miedzianej, 24 ruble w pudzie ważącej, względem której wyjęcia z cyrkulacyi zrobione będzie później osobne rozporządzenie; pozostają, jak dawniej zabronionemi."

— Przez naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu wydane: 24 czerwca. Będący przy Heroldyi Radca Stanu Rubaszewski, na własną prośbę, zupełnie uwolniony ze służby, z podniesieniem, na osnowie ukazu 18go lutego 1782 roku, na Rzeczywistego Radcę Stanu. — Były Miński Vice-Gubernator, a teraz liczący się przy Heroldyi, Radca Stanu Matafiejew, stosownie do swej prośby uwalnia się całkiem ze służby. — Dnia 26 czerwca. Zostający w wiedzy, Ministerium spraw, cudzoziemskich Radzca Stanu Buszmann, wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu. — D. 29 czerwca. Zwyczajny Akademię CESARSKIEJ Akademii Nauk Radzca Stanu Krug, wyniesiony na Rzeczywistego Radcę Stanu. — Dnia 1 lipca. Koniuszy Xiążę Dołhorukow, wyniesiony na Wielkiego Koniuszego Dworu J. C. M.

— „Po przedstawieniu Ministra spraw wewnętrznych, rozkazujemy: Niżehorodzkemu Cywilnemu Gubernatorowi, Jenerał-Majorowi Butur-

linowi, bydź Niżehorodzkim Wojennym Gubernatorem, z tém, ażeby w sprawach cywilnych działał podług prawideł ogólnego gubernialnego urzędzenia i wydanych ustaw, z prawami i obowiązkami, właściwemi Wojennemu Gubernatorowi; w sprawach zaś wojskowego zarządu na ogólnych prawidłach, wydanych dla Wojennych Gubernatorów."

— Mianowani Prezydentami Izby: Rjezańskiej Kryminalney Radzca Stanu Werderowski, Penzeńskiej Cywilney Radzca Dworu Stefan Popow, dotąd tameczny Radzca Gubernialny. — Prezydent Izby Cywilney Rjezańskiej Radzca Dworu Sazonow, stosownie do swej prośby, z przyczyny choroby, uwolniony od tego urzędu z przyłączeniem do Heroldyi na rok jeden, z zachowaniem pobieranej teraz płacy i pensyi, za wojskową służbę wyznaczony, na miejsce zaś jego mianowany Radca Dworu Tatarynow, dotąd Prezydent tameczny Izby Kryminalney.

— Assesor Kollegialny Żdanow, przeznaczony do sprawowania obowiązkow Radcy i Naczelnika oddziału w Głównym Zarządzie Syberyi Zachodniej, licząc go w tym urzędzie, od czasu przeznaczenia doń przez Ministerium Spraw Wewnętrznych, to jest od 25 czerwca 1831 roku. — Służący w Kancelaryi Kijowskiego Wojennego Gubernatora Sekretarzem, Assesor Kollegialny Kisielewski, zupełnie na własną prośbę uwalnia się ze służby; z podniesieniem, na osnowie Ukazu 18 lutego 1782, na Radcę Dworu. — Zostający przy Gabinetu J. C. M. Naczelnik Stołu Radzca Honorowy Kulibin, podniesiony, na osnowie Ukazu 14 stycznia 1811 roku, na Assessora Kollegialnego, ze starszeństwem od czasu wystąpienia w poprzedzającej randze lat ustanowionych.

— Przez naywyższy Ukaz do Kapituły Orderów, w nagrodę prac odznaczających się i gorliwości w służbie, były przy Wileńskim Wojennym Gubernatorze Urzędnik Departamentu Ministerium Sprawiedliwości, Assesor Kollegialny Kandorski, mianowany Kawalerem Orderu Sgo Włodzimierza 1szej klasy. (G.S.)

— Przez rozkazy dzienne CESARSKIE mianowani: 1 b. m. Dowódzca 2ey bryg. 14ey dyw. pieszej Jen.-major Loewenhof, okręgowym Jenerałem 9go okręgu oddzielnego korpusu straży wewnętrznej; — 2 t. m. były Dowódzca osiedlonych i odwodowych szwadronów 3ey dyw. ułanów, Jen.-major Selezchow 1, liczyć się ma w jeździe i zostawać przy osadach wojskowych.

— Ukazem do Kantoru Dworu z d. 1 t. m., N. PAN mianować raczył Pannami Honorowemi Dworu N. CESARZOWEY, Pauny Alexandrinę Uwarow i Xię: żniczkę Roxanę Muruzzi. (T.P.)

Warszawa d. 20 lipca.

Nayjaśniejszy CESARZ i KROL, raczył naysławiejszy mianować P. Alexandra Engelke, Doktora Praw, Professora Uniwersyteitu i Radcę Konsystorza Jeneralnego Wyznań Ewangelickich w Królestwie Polskiem; Kawalerem orderu Cesarzarskiego i Królewskiego S. Stanisława klas. 2y.

Hr. Wincenty Krasieński Jenerał-Adjutant N. PANA przybył do Warszawy.

Doszła tu wiadomość, że w tych dniach zgorzała w Sieradzu jedna z naysznakomitszych w Królestwie Polskiem fabryk sukna, znana pod firmą Wermena, Lembke i Rethien.

Układ handlowy z Rządem Wolnego Miasta Krakowa i jego Okręgiem d. 7 sierpnia 1832 roku

zawarty, przedłużony został do ostatniego maja roku 1833. (G.W.)

PRUSSY.

Berlin d. 18 lipca.

Jego Królewska Mość mianował P. Frankenberg-Ludwigsdorf, Prezesa Sądu Ziemiańskiego w Wrocławiu, Prezesem Sądu Appellacyjnego w Poznaniu; Radcą stanu Niedestetter Konsulem Jeneralnym w Warszawie, który już wyjechał na miejsce swego przeznaczenia. Kurjer Angielski *Warring*, przejeżdżał dziś tędy z Petersburga do Londynu. (G.W.)

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 6 lipca.

Xiężna Zofia, małżonka J. C. W. Arcy-Xięcia Franciszka Karola, powiła dziś rano syna. Chrząst nowonarodzonego, odbędzie się jutro w pałacu Cesarskim Schoenbrunn. (G.W.)

NIEMCY.

Munich 7 lipca.

Jutro, jako w dzień urodzin Panującego nam Królowey, odbędzie się ceremonia założenia węgelnego kamienia na nowy gmach biblioteki i archiwum.

Augsburg d. 8 lipca.

Xiężę Karol Bawarski w towarzystwie Hrabiego Papenheim przybył dnia 2 lipca do Insbruck, aby tam Najjaśniejsze Cesarstwo Austryackie w ich powrocie ze Włoch powitać.

Gazeta Powszechna w piśmie z dnia 4 lipca odebrany z Main, donosi: że podróż Króla Bawarskiego przez Landshut, Ratysbonę, Erlangen, Vorchheim, Bamberg i Schweinfurt do kąpieli w Brückenau, daje piękny dowód przywiązania ludu Bawarskiego do Króla. Wszędzie z otwartością, szczerem uwielbieniem i miłością pełną uszanowania przyjmowany, cieszył się Król czytając na twarzach otwarte przywiązanie i wierność swego ludu; cieszył się lud, widząc pośród siebie dobrego Króla, z całym zaufaniem postępującego. Pojedynczy nawet wieśniacy w polach, z największą serdecznością pozdrawiali łaskawego Monarchę z uniesieniem. Gdzie takie zaufanie między Królem a ludem panuje, tam niesienie niezgody i nieporządku, nie złatwością wznidzie i zawsze zwiędnąć musi.

Frankfort d. 10 lipca.

Podług protokołu 22go posiedzenia Związku Niemieckiego z dnia 28 czerwca b. r., Cesarz Jmć Austryacki i Król Jmć Pruski, z powodu niespokojności, które coraz więcej trapią kraje Niemieckie i zagrażają zerwaniem towarzyskiego porządku, zwróciwszy uwagę swoją na Statut Organiczny Związku Niemieckiego, przekonali się o niedostateczności jego praw organicznych, dla zapobieżenia terazniejszym zaburzeniom politycznym. Uznając potrzebę zarządzenia temu, podali przez swych pełnomocników projekt, z 6 art. złożony, dla zamienienia go w uchwałę związkową. Do czego też następujące Dwory, jako do tego Związku należące, z małemi zmianami redakcyi, przez swych pełnomocników przystąpiły: Dwór Bawarski, Królewsko-Saski, Hanowerski, Wirtemberski, Badeński, Xięcia Heskkiego, Arcy-Xięcia Heskkiego, Duński ze względu *Holsztynu i Lauenburga*, Niderlandzki ze względu *Luxemburga*, Dwory Xiężat Saskich, Brunświcki, Nassauski, Meklemburg Schwerin, Meklemburg Stréltz, Oldenburg, Anhalt, Schwarzburg, Hohenzollern, Lichtenstein, Reuss, Schaumburg-Lippe, Lippe i Waldeck. Wolne miasta: *Lubeka, Frankfort Bremen i Hamburg.*

Kassel d. 10 lipca.

Gazeta tutejsza zawiera rozporządzenie, tyjące się zgromadzenia ludu: „Z Bożey łaski my Fryderyk Wilhelm Xiężę i współ-Rejent Hessyi i t. d. Zważywszy, że tak nazwane zgromadzenia ludu, zbierane zwykle i podburzane przez złe myślących ludzi, którzy pragną przewrócić terazniejszym prawny porządek rzeczy, są przyczyną licznych

naużyć i scen krwawych, stanowimy: Wszelkie zgromadzenia i tak nazwane święta ludu, niniejszém postanowieniem zakazują się. Władzom policyjnym zalecamy, aby podobnych zgromadzeń nie dopuszczaly i w razie nieposłuszeństwa zbroyną się rozpędzali, a przywódców i opór czyniących do sądu po ukaraniu odsyłali.

Hamburg dnia 10 lipca.

Xiężę Wrede odbył przegląd całego wojska w Nadreńskiej Bawaryi. Najniespokojniejsi osadzeni są w więzieniu. Wydane obwieszczenie obowiązuje nanowo wszystkich urzędników do ściślego przestrzegania praw; w potrzebie mają wezwać się zbroyną do pomocy.

Belgijski *Monitor* zaprzecza wiadomości, w niektórych gazetach umieszczoney, jakoby Hollendrzy mieli wycieczkę zrobić z *Mastrichtu*.

— Dnia 12 —

Angielskie gazety przytaczają z *Messenger des Chambres* następujące słowa bez dodania swych uwag: Zdeje się, że przyczyną trudnego położenia Lorda Grey względem Króla, jest wezwanie gabinetu Angielskiego, sżeby Francya sama przejęła wyprawę przeciw *Antwerpii*; możemy zapewnić, iż w tym celu, w *Brest* przygotowana jest flotta. — Gazeta Brukselska *Emancipation*, przed niejakim czasem jednak, umieściła tę wiadomość, jako tylko do prawdy podobną, że wojsko Francuzkie odebrało rozkaz iść na przód, i że flotta Francuzka ma się połączyć z flotą Angielską pod Admirałem *Pulteney Malcolm*. Hollenderska gazeta dodaje: „aby wzajemnie własne interesa zdrażać; Anglicy mieliby Francuzom pomagać do zajęcia, może nazawsze, *Antwerpii*, a Francuzi Anglikom, wbrew własnej polityki, pomódz do zniszczenia siły morskiej Mocarstwa Kontynentalnego.

— Dnia 13 —

Podług wiadomości z *Helsingör* przybył Lord *Durham* na okręcie liniowym *Talavera* na *Sund*, zkąd udał się do *Kopenhagi*, gdzie pozostawi swą małżonkę z familią, a sam uda się do *Petersburga*.

Dnia 9 b. m. przybył do *Kopenhagi* Królewsko Duński Minister przy Dworze Rossyjskim Hr. *Blome*.

Donoszą z *Lizbony*, że *Don Miguel* kazał wszelką żywność i bydło, od brzegów o 10 mil uprowadzić.

Gazeta *Harlemsche Courant* z d. 10 b. m. umieściła półurzędową wiadomość, że Konferencya Londyńska dnia 6 b. m. projekta gabinetu Hagskiego, prócz niektórych punktów, przyjęła.

W *Amsterdamie* odebrano wiadomość z *Lizbony* z dnia 26 czerwca, że o wyprawie *Don Pedra* jeszcze tam nic nie słychać, a z *Madrytu* doniesiono pod dniem 28 t. m. o nastąpić mającej zmianie Ministrów. Król *Ferdynand* odbył mostrog w bliskości stolicy stojącego 10,000 wojska. (G.W.)

FRANCYA.

Paryż dnia 3 lipca.

30 b. m. Sąd Kassacyjny udzielił znowny wyroki sądów wojennych przeciw PP. *Colombat* i *Hassenfratz*.

P. *Lelewel* otrzymał rozkaz wyjechania, nie tylko z *Paryża*, lecz i z Francyi.

Depò legii cudzoziemskiej, znajdujące się dotąd w *Nancy*, przeniesione zostało do *Chaumont* (*Haute Marne*.)

Podług ostatnich numerów gazety *Dwóch-Mostów*, bawiaczy tam Polacy u znatomiłych rodzin krajowych, jako goście, otrzymali rozkaz opuszczenia miasta.

P. *Lamartine*, znajdujący się teraz w *Marsylii*, wyjeżdża na podróż do Grecyi, Egiptu i Palestyny. (T. P.)

— Dnia 5 —

Gazeta *France Nouvelle* umieściła przed kilku dniami wyjątki z rozmaitych dzienników opozycyjnych, chcąc usprawiedliwić stan oblężenia stolicy; na co *Messenger des Chambres* w dzisiejszém piśmie odpowiada: „Przy postawieniu pojedynczych miast lub całych prowincyi w stanie

oblężenia, na dwie rzeczy trzeba mieć wzgląd: to jest: prawność i stosowność. W pierwszym względzie, mogła opozycja prawny krak approbować, i to o tyle, o ile ten w administracyjnym sposobie był uczyniony, to jest: żeby do tego służył, iżby cały rząd w ręku władz wojskowych zjednoczyć, dla dopięcia z większą siłą, jednością i szybkością pożądanego celu. Co się tyczy stosowności: stan oblężenia zachodnich prowincyj nastąpił wówczas, kiedy woyna domowa niszczyła tam z całym okrucieństwem krajów, kiedy bandy z tysiąca kilkuset ludzi złożone, po kraju przeciągały, zabijały, rabowały, publiczne kassy zabierały i podatki nakazywały. Czy zasłało co podobnego w Paryżu? Prócz tego, cała siła niespokojnych ludzi, składała się z kilkuset indywiduów, a potem wtenczas, kiedy stan oblężenia ogłoszono, to jest 7 czerwca, zupełna już panowała spokojność. Jakże tu można jedno z drugim porównać?

— Dnia 8 —

Dzisiejszy *Monitor* obejmuje w półurzędowym artykule, obronę okólnika, który P. *Barthe* do Prokuratorów, względem nadużycia wolności druku, wydał; wyrażając się: że wolno wprawdzie sposob postępowania Rządu krytykować, ale nigdy jego praw zasadniczych potępiać. Zdanie to bowiem dzienniki opozycyjne z największą zapalczywością zbijały.

W dniu 29 z. m. szkoła politechniczna została znowu otworzona, i wszyscy Professorowie rozpoczęli swe prelekcje; tylko 60 uczniów oddalono z powodu ich udziału w ostatnich zaburzeniach.

Dzienniki opozycyjne zapalczywie powstają na Ministrów, za oddalenie z urzędów kilku zwolenników sasad lewey strony.

— Dnia 9 —

Odjazd P. *Dupin* i Marszałka *Soult*, położyły koniec wiadomościom, względem utworzenia nowego Ministerjum.

Wykaz długu oiążającego na Francyi z wyszczególnieniem lat, w których się zmniejszał lub powiększał od połowy 16 wieku: Francya 1562 pod *Karolem IX.* miała długu 17,000,000 franków. — Roku 1589 pod *Henrykiem III.* 339,000,000. — Roku 1595 pod *Henrykiem IV. (Sully)* 96,900,000. — Roku 1660 pod *Ludwikiem XIV (Colbert)* 783,400,000. — Roku 1693 pod *Ludwikiem XIV (Pelletier)* 1,501,699,000. — Roku 1710 pod *Ludwikiem XIV (Chamillard)* 4,386,318,750. — Roku 1788 pod *Ludwikiem XVI (Necker)* 4,245,750,000. — Roku 1807 pod *Napoleonem* 1,912,500,000. — Roku 1821 pod *Ludwikiem XVIII.* miała długu 3,466,000,000. — Roku 1829 pod *Karolem X.* 4,200,000,000. — Roku 1831 przy wstępie *Filipa* 5,185,438,457. — R. 1832 pod *Filipem* 5,417,495,017. — Do tey ostatney summy, przybywa jeszcze 150,000,000 nowej pożyczki.

Wszelkie opłaty uskuteczniają się teraz w Wandei bez żadney trudności, równie, jak i rekrutowanie, co dowodzi, że duch niespokojności zupełnie tam ustał. (*Journal de Debats.*)

Dzienniki Wandeyskie zapewniają, że *Xiężna Berry* ukrywa się jeszcze w tey prowincyi.

Pomnik dla *Jenerala Hoche*, którego postawieniem na placu *Delfina* w *Wersalu* teraz się zajmują, ma być odkryty w dniu 29 lipca.

Wczoray przybył znowu Kommissarz Policyi z jednym żandarmem do domu *Symonistów* przy ulicy *Menilmontant*, i okazał przystany mu rozkaz, z poleceniem, sby w domu P. *Enfantin*, postawił dozorcę, któryby brosił wstępu osobom, do tego domu nienależącym, co gdy mu dozwolonem nie zostało, wezwał się zbroyną, na widok której drzwi mu otworzono. Po czém wyprosił Kommissarz z ogrodu wielką liczbę mężczyzn i kobiet, którzy się pracom i obrządkom *Symonistów* przypatrywali.

Departamenty, w których cholera największe spustoszenia teraz robi, są: *Marne*, *Maas* i *Aisne*; w pierwszym zachorowało dotąd 13,125 osób, a umarło 4,182; w drugim zachorowało 8,109,

umarło 2,857; w ostatnim zachorowało 7,926, a umarło 5,849.

Wszystkie Dzienniki opozycyjne naganiają Ministra *Skarbu*, że zamiast na 500, tylko na 150 milionów ułożył pożyczkę, i zamiast w 3ch procentowych w 5ciu procentowych rentach.

Z *Tulonu* donoszą: panuje tu czynność taka, jaką widzieliśmy przy wyprawie Algierskiej. Dnia 30 odplynęły dwie fregaty dla wzmocnienia stacyi pod *Lisboną*. Wszystkie znajdujące się w porcie okręty przygotowują do żeglugi.

— Dnia 10 —

Gwardya narodowa w *Hyeres* na rozkaz Prefekta Departamentu *Var* rozbrojoną została.

Dnia 4 z. m. przywiozła do *Tulonu* fregata Austryacka *Medea* 66 emigrantów Włoskich, między którymi się znajdowało kilku Jeneratów, Półkowników i innych sztabowych officerów.

Przy brzegach Departamentów *Morbihan* i *Finistere* przed kilku dniami, bryg *Endymion* i parowy statek *Castor* zabrały dwa statki nalożowane bronią, na których nieznanome osoby się znajdowały.

Policya zabrała tu znowu u wielu podoyrzanych *Karolistów* podburzające pisma.

— Dnia 12 —

W *Tuilleries* przestano zupełnie mówić o zmianie Ministerjum; dopóki sprawa Belgii nie rozstrzygnie się, wszystko zapewne zostanie *in statu quo*.

Dziś rano rozeszła się pogłoska, iż Marszałek *Soult* wezwany jest, aby jak nayspieszniey powracał do stolicy. Spodziewamy się go każdej godziny.

Policyą zamku *Tuilleryjskiego* zupełnie zreorganizowano.

Król przybył wczoray w południe do miasta, pracował oddzielnie, z Ministrem handlu, potem z Ministrem interesów zagranicznych, Ministrem siły morskiej i Ministrem spraw wewnętrznych, po czém o godzinie w pół do 6 wrócił do *St. Cloud*.

Messenger des Chambres donosi, że w *Palais-Royal* robią przygotowanie na przyjęcie Króla Belgijskiego.

Od onegdayszego dnia, umarło tu na cholere 49, a na inne choroby 40 osób. — W wojskowym tazaracie *Gros-Caillou* z 10 na 11 umarło 3 osoby na cholere, w *Val-de-Grâce* tylko jedna. (*G.W.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 6 lipca.

Przed kilku dniami rozeszła się wieść, że we Wschodnio-indyjskich naszych osadach wybuchły niespokojności; podług późniejszyeh wiadomości, nie pochodzily one z politycznych przyczyn, lecz z powodu przemocy bandy rozboyniczey tak nazwanej *Dacoitz*, która rzuca postrach na prowincye, któredy przeciąga.

Dnia 7 pisze *Courrier*: „Odpowiedź Króla Hollandyi, była przedmiotem wczorayszey konferencyi. Poprzednio pisał Belgijski jenerał *Goblet* miał długą rozmowę z lordem *Palmerston*. Mówią, że jenerał *Goblet* otrzymał od Króla *Leopolda* polecenie, ażeby, na przypadek nieprzychylney odpowiedzi gabinetu Hagskiego, oświadczył Konferencyi, że ani honor, ani interes Króla Belgów nie pozwala odtąd czynić jakichkolwiek modyfikacyj; że we wszystkich żądaniach ulegał konferencyi, która go zapewniła o ostatniem *ultimatum*, mającém być przedstawioném Hollandyi, że to będzie ostatecznym i nieodwołalnym, teraz uprasza Konferencyi o przywiedzenie do skutku ostatniego traktatu, lub udzielenie jemu na to pozwolenia. Takie jest położenie tych ważnych okoliczności. Od samego początku utrzymywaliśmy, że konferencya żadnych zaspokajających skłków nie otrzyma. O postępowaniu Króla Hollandyi wstrzymamy nasze zdanie, przynajmnieje dział on ze stałością i konsekwencyą. Co do konferencyi, tey uwagi możemy sobie względem niej po-

zwolnić, iż żałować trzeba, że, przy ostatnich swych propozycjach, użyła wyrazów *ostatecznie* i *nieodwołalnie*, kiedy im mocy nadać nie miała zamiaru, lub nie mogła.

Walter-Scott oświadczył, iż życzy sobie byż przeniesionym do swego zamieszkania w *Obotsford* w Szkocyi (50 mil od *Edimburga*) co też doktorzy uznali potrzebnym dla rozerwania jego umysłu.

— Dnia 8 —

Dziennik *Standart* donosi, że traktat względem Grecyi, między Anglią, Rosyą i Francyą został już ratyfikowany. Strony traktujące zobowiązały się zabezpieczyć tron Grecyi, Xięciu Bawarskiemu *Otto*, i pożyczyć mu dwa miliony funt. szterl., które, każde z trzech Mocarstw w równej części udzieli. Traktat ten, oświadczył lord *Althorp*; będzie izbom za kilka dni przedstawiony. Dziennik *Albion* czyni uwagę, że nie są oznaczone terminy udzielania tej pożyczki, dodając, że to jest zbyt wielką hojnością ze strony kraju, jak jest Anglia, której deficit kwartalny w kwietniu wynosił 2,200,000 funt. szterl.

Spodziewamy się mówi *Dz. Glob.* że Hiszpania nie wmiecha się do sprawy Portugalskiej w terszniejszej wyprawie, dla dopomagania *Don Miguelowi*; gdyż w takim razie Anglia z przeciwney strony bićby się musiała, przez co *Don Miguel* pozbawionymby nawet został militarnych talentów, to jest Oficerów, którzy mu są potrzebni do organizacyi i komendy jego woyska. Wątpić bowiem nie można, żeby np. *Sir John Campbell* dla miłości *Don Miguela* nie porzucił jego służby, a by się stał winnym zbrodni stanu. Ten sam dziennik utrzymuje, że Xiążę *Talleyrand* w październiku powróci do *Londonu*.

Od czasu przybycia nowego gubernatora *P. Wilmot Horton* na wyspę *Ceylan*, zaczęto nie tylko porządnie rządową gazetę *Colombo-Journal* wydawać, ale urządzono nawet dyliżans między *Candy* i *Colombo*, i wkrótce narodowa kassa oszczędności będzie ustanowiona.

Część rodziny *Karola X*, podróżuje teraz w górach Szkoekich.

Dnia 12 b. m. niespodzianie eskadra admirała *Malcolm* powróciła z morza północnego i zaraz popłynęła ku *Plymouth*.

Na posiedzeniu izby wyższej z dnia 9 b. m. między innemi Xiążę *Bucclerch* przedstawił kilka petycyy ze Szkocyi od posiadaczy tak nazwanych *Superioritaeten*, którzy, na mocy tych patentów, mieli prawo głosowania, które im w skutek bilu reformy odjęte zostało; żądają oni pewnego wynagrodzenia. Hrabia *Camperdown* odpowiedział, iż o żądaniu wynagrodzenia nie może być mowy, gdyż powyższe ich głosowanie było zniesienia godnym nadużyciem. Przystąpiono potem do narad względem bilu znoszącego karę śmierci, i zgodzono się, aby poczynione przez izbę zmiany, wyjąwszy pierwszą i ostatnią odrzucić, i izbę niższą o tém zawiadomić z wezwaniem jej na nową w tym przedmiocie konferencyą; poczem nastąpiło trzecie odczytanie bilu o rozgraniczeniach hrabstw Angielskich.

Posiedzenie izby niższej z dnia 9.— Pan *Burdett* przedstawił petycyą, w której prosił o rewizyą terażniejszego systemu cyrkulacyi pieniędzy. Za powrotem członków izby, wezwanych na konferencyą do izby wyższej, zgodzono się na przyjęcie bilu ze zmianami, jakie izba wyższa na powtórnym posiedzeniu uchwaliła.

— Dnia 10 —

Onegdaj Król Jmć udzielił przybyłemu z *Hagi*, Panu *Charles Bagot*, audyencyą w *Windsor*.

Z *Portsmouth* donoszą pod dniem 7 b. m., że okręt *Castor* o 36 i *Tyne* o 28 działach, równie, jak reszta floty, mają się udać jak najszybciej za admirałem *Malcolm*.

Gazety z *New-York* pod dniem 16 czerwca donoszą, że o wybuchnieniu cholery w Ameryce daley powątpiwać nie można, okazała się bowiem w *Kwebeku* i *Montrealu*.

— Dnia 13 —

Podług dziennika *Courrier*, listy z *Lisbony* pod dniem 3 lipca przez statek parowy *Echo* odebrane, donoszą, że o wyprawie *Don Pedra* nie ma żadnych urzędowych wiadomości, ale w dopisku, który w chwili odbicia *Echo* był napisany, donoszą, że Angielska fregata *Stag*, która ostatniej nocy na kotwicy stanęła, przywiozła bliższe o flocie wiadomości. Ponieważ fregata *Stag* bardzo pomyślny miała wiatr, wątpić nie można, że wyprawa najszybciej we dwa lub trzy dni przybędzie, i że walka zapewne w tym momencie już jest ukończona. Jeżeli damy wiary prywatnym wiadomościom, *Lisbona* powiększej części sprzyja tej wyprawie, i wielka część armii natychmiast się z nią połączy. Zdaje się, że rząd spodziewa się wylądowania w *Porto*, gdzie przeciw przewyższającej siłę nie ma nadziei oparcia się z tego powodu wydano rozkazy, aby wszystkie kassy i archiwa wywieźć z tego miasta na granicę hiszpańską, i w potrzebie zająć mocne miejsce przy brzegach *Tamega*.

Piszą z *Plymouth* z dnia 10 b. m., iż okręt *Levery*, który tam przybył z *Lisbony*, donosi, że flota *Don Pedra* już z wysokości skał widziana była, i że nasza fregata *Stag* uważała jej poruszenie aż do odnogi *Tagu*. (G.W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 9 lipca.

Król Jmć i Xiążę *Fryderyk* powrócili dziś po południu z *Loo*, do tutejszej stolicy.

— Dnia 11 —

Neue Amsterdamsche Courant donosi: że zgromadzenie Związku Niemieckiego, wezwane przez Konferencyą Londyńską, aby dało polecenie Gubernatorowi *Luxemburga*, uwolnienia *P. Thorna*, uznało się za niewłaściwe w tym interesie.

Na pamiątkę bohaterskiej śmierci *van Speyka*, został tu wybity medal.

— Dnia 12 —

Król Jmć udzielił audyencyą Cesarsko-Rosyjskiemu Admirałowi Hrabu *Heyden*.

Bruzella dnia 6 lipca.

Tutejsze gazety umieściły notę z dnia 7 maja przez *P. van de Weyer* do konferencyi podaną, w której oświadcza w imieniu Króla, między innemi, iż, jeżeli cytadella Antwerpji i inne miejsca, przyznane Belgii; osadzone dotąd wojskiem Holenderskiem, nie zostaną do 25 maja oddane władzy Belgijskiej, i żegluga na rzece *Maas* wolną nie będzie, Belgia uważać się będzie za uwolnioną od zaległych długów, do których się zobowiązała, a które małym tylko będą wynagrodzeniem za szkody, zrządzone z powodu ciągłego stanu wojennego, w którym ją utrzymuje upor gabinetu Hagskiego.

— Dnia 9 —

W *Journal d'Anvers* czytamy: „Wczoraj w wieczor o 11 godzinie pokazał się Hollenderski kanonierski statek przed fortecą *Philipp*, na prawym brzegu *Skaldy*. Garnizon gwardyi narodowej, który tę forteczkę zajmował, przyjął ten statek rżęsiwym karabinowym ogniem, skutki w tym momencie nie są jeszcze wiadome.

Od wybuchnięcia cholery w *Bruzelli*, która liczy 100,000 mieszkańców, jeszcze 20 osób nie zachorowało, chociaż 22 dni upłynęło, jak do nas zawitała.

— Dnia 11 lipca. —

Wczorajsza *Gazeta Union* zawiera co następuje: — „9go rano przybył kuryer z *Paryża* z ważnemi depeszami. Mówią, że Francuzkie Ministerjum żąda *Ultimatum* rządu Belgijskiego, względem ostatnich projektów gabinetu Hagskiego. Sądzimy, że z pewnością możemy dosieć, iż Król Jmć w swej odpowiedzi oświadczył, że o żadnych nowych układach wiedzieć nie chce, i jeżeli do 20 b. m. Holendrzy nieycie do Belgii należących nie opuszczą, w dniu 21 rozpocznie się oblężenie *Mastrychtu*, i z tą odpowiedzią wczoraj o godzinie 10y rano udał się kuryer na powrót. (G.W.)

DODATEK

Kopia.

1 Od niżej podpisanego Królewsko-Pruskiego Sądu Miejskiego, następnie wyrażone wiadomo gdzie znajdujące się osoby jako to: imię: Piekarskiego rzemieślnika czeladnik, rodem z tutejszego Miasta, Karol Antoni Veokert, który w roku 1812 służył w liczbie osób należących do francuskiej prowiantowskiej piekarni, z oną odbywał kampanię Francusko-Rossyjską i który pod datą 15 Junii tegoż 1812 roku ostatnią o osobie dał wiadomość, a jak wnosić należy zginął w kraju Rossyjskim z pożaru, któremu tam uległ wszelki sprzęt piekarski. 2do: oraz wszelkie przez niego zostawione nie znajome tu sukcesorowie, lub prawo do sukcesyi mające. Na żądanie najbliższych onego tutejszych krewnych czyli rodziny, niniejszym zapozwemwzywają się, aby w ciągu sześciu miesięcy, a najpóźniej w terminie. Dnia 26go kwietnia (apryla) 1833go roku w Sądzie tutejszym jawili się, czy to osobiście czyli też przez pismo, oczekując dalszego postanowienia; w przypadku zaś niejawnienia się, aby byli pewniemi że za zmarłych poczytane i ogłoszonymi zostaną, i że znajdujący się w tutejszym depozycie majątek, na onych spadający, najbliższym ich krewnym i prawnym sukcesorom wydany będzie.

Polkwitz, dnia 7 Junii 1832 roku Królewsko-Pruski Sąd Miejski.

(L. S.) podpisano: Mitschke. (895)

1 Von dem unterzeichneten Königlich-Preussisch Stadt-Gericht werden nachbenannte verschollene Personen, als 1) der aus hiesiger Stadt gebürtige Bäcker-Geselle Carl Anton Veokert, welcher im Jahre 1812 bei dem französischen Prowiant-Bäckerei-Peronale dem französischen Russischen Feldzuge beigewohnt, am 15 Junii desselben Jahre von Thorn aus die letzte Nachricht von sich gegeben und mutmaßlich in Russland bei Gelegenheit einer Feuersbrunst, von welcher das Bäcker-Gesellenschaft ergriffen worden, seinen Tod gefunden haben soll; 2) nebst ihren etwa nachgelassenen unbekanntem Erben und Erbenheimern auf den Antrag ihrer hiesigen nächsten Verwandten, hier durch vorgeladen sich innerhalb Monaten, spätestens aber im Termin den 26 April 1833 auf hiesigen Gericht Locale persönlich oder schriftlich zu melden, und weitem Anweisung, im Fall ihres Ausbleibens aber zu gewährleisten, daß sie für todt erklärt und ihr im hiesigen Deposito befindliches Vermögen ihren nächsten Verwandten und resp. gesetzlichen Erben, überwiesen werden wird. Polkwitz den 7 Junii 1832. Das Königlich-Preussisch Stadt-Gericht.

(L. S.) gez. Mitschke. (895)

Edictal Citation. Полицейстеръ Ожиговъ.

1 Oświadczenie Imieniem WJPana Franciszka Poznańskiego h. Prezydenta Miasta Wilna Opiekuna funduszu i osob nieletnich Slepikowskich, a między temi i Ottona Slepikowskiego, zanosi się w rzeczy następującej: pomimo zapisanego w roku 1830 miesiąca lutego 25 dnia w Aktach Ziemskich Ptu Wileńskiego oświadczenia, do Gazety Kuryera Litewskiego podanego, ostrzegającego, aby nikt pod żadnym pretekstem nie brał obligow od Slepikowskich, ani im najmniejszego kredytu nie czynił, jako mającym dostateczne od żałt. delatora opatrzenie, jednakże pokazuje się, że niektóre osoby, niepamiętne na srogość praw, o ludziach podstępami wymagających obligi, a mianowicie od małoletnich piszących, które żadnego znaczenia stosownie do Ukazu 1827 roku februaryi

19 wyszłego mieć nie mogą, w tak nieprawym postępku z krzywdą niemających doświadczenia, biorą od nich skrypta, a stąd następczą sposobność do złego postępowania; jakoż w roku 1830 Junii 18 dnia, żyd Szmuyło Morduchowicz bez pożyczania pieniędzy, wziął od Ottona Slepikowskiego karteczkę na rubli sr. 15, która u żałt. deltra znajduje się, i że żałcy jej nie odda zapowiada. — w roku 1832 februaryi 17, żyd Abram Eliasowicz Trocki, wziął oblig od tegoż Ottona Slepikowskiego na rubli srebr. 500 z jednym pieczętarzem Józefem Nosowskim — Takoz dowiaduje się żałcy delator, że ma jakiś skrypt cyrulik Hirsza w domu Millera mieszkający na rubli srebr. 50 i Mowsza krawiec w domu Rewkowskiego zamieszkały na rubli srebr. 500 czyli 200. Kiedy więc wyraźnie pokazuje się, że ci żydzi, korzystając z niedoświadczenia Ottona Slepikowskiego, za bardzo małą część danych pieniędzy, pobrali te skrypta i obligi, już po publicznem uprzednio w Kuryerze zapisanym oświadczeniu, a zatem samo z siebie żadnego waloru niemające; jednak aby ciż żydzi temi obligami nie frymarczyli, i gdyby onych nikt nabywać nie wazył się, jak niemniej, aby byli zawiadomieni o tym tak obżalni żydzi, jako też dalsze osoby mogące mieć skrypta od Ottona Slepikowskiego, że on własnego osobistego funduszu nie ma, po rodzicach zaś pozostały spada na dalszą jeszcze jego familiją, i jest we władaniu żałcego delatora jako rodzzonego wuja i opiekuna, o los swoich siestrzanow dbałego; nim o zwrot nieprawnych skryptow kolejną właściwą żałcy działać będzie, tym czasem wszystkie w tém oświadczeniu zajęte osoby naysolenniej manifestuje, a dalsze osoby ostrzega, aby kredytu żadnego Ottonowi Slepikowskiemu nieczyniły i obligow, ani żadnych dokumentow od niego niebrały, jak również aby nikt nienabywał wyżej nadmienionych, jako waluty żadney niemających dokumentow — Datt dnia 15 lipca 1832 roku w Wilnie.

Franciszek Poznański h. Prezydent M. Wilna. (898).

1 Ponieważ stosownie do dokumentu ugodliwego d. 7 Julii 1832 r. w Magistracie Wileńskim przyznanego Star. Bendett Abrahamowicz Kiwes za należność z niżej podpisanym ugodę zawarł, i ze skutków tej ugody satysfakcyą z jego funduszow ma mnie następować, przeto awizacyą w Kuryerze Litewskim przezemnie dnia 27 czerwca tego roku i następnie przy Numerach 77 i 79 zamieszczoną skutkiem dokumentu powyższego ugodliwego oofam, kassnię i za nie byłą ogłaszam.

Adam Szybakowski.

Полицейстеръ Ожиговъ. (899)

O g ł o s z e n i e

2. Do JWW. i WW. Wierzycieli Radziwiłłowskiej Massy.

Jeneralny Pełnomocnik Massy Radziwiłłowskiej W. Antoni Koźuchowski, upoważnił Prokuratorą teyże Massy do weyścia w układy z JWW. i WW. Wierzycielami zastawnymi, do zaspokojenia ich należności, jakie rzeczywiście i podług prawa policzają, a to przedażą dóbr na ten cel przeznaczonych, o-

sobną tabellą objętych i ocenionych, według szacunku w 1819 roku urzędownie przyjętego.

Prokuratorya, mając zaszczyt wezwać niniejszém JWW. i WW. Wierzycieli zastawnych, aby zechcieli przybywać do Miasta Wilna dla otrzymania satysfakcyi drogą kupną dóbr na wieczność za swoje należności, twładamta, iż dla przyspieszenia i ułatwienia układow, przystępujący do nabycia, wolni są od płacenia gotowizną dziesiątej części Ukazem 1818 roku na umorzenie długu Skarbowego zawarowanej, tudzież od długow funduszowych, duchownych i bankowych; zaspokojenie bowiem tych ciężarów JWW. Hrabio wie Wittgenstein przyymują na siebie.

Aby ogłoszenie niniejsze wszystkich, których to obchodzić może, doszło, aby przez nazuaczenie zbyt prędkiego czasu, nieprzeszkodzić zatrudnieniom gospodarskim: Prokuratorya za termin, w którym układy rozpocząć jest gotową, stanowi dzień 15 października 1852 roku. Układy trwać mają w Wilnie w miejscu posiedzeń Prokuratoryi, ciągle przez miesiąc ośm, stosownie do polecenia Jeneralnego Pełnomocnika Massy. Podobne układy i w tymże samym porządku z kolei i dla Wierzycieli ręcznych otwarte zostaną. Dan w Wilnie dnia 9 lipca 1852 roku.

Prokurator Izidor Salmonowicz.

Za Sekretarza Mikołaj Malinowski. (891)

2. Sąd Powiatowy Wołkowyski, skutkiem nastaley na prośbę Szlachoiwa Wiktora Dąbrowskiego w dniu dzisiejszym rezolucyi, przez niniejszą awizacyą do gazet Kurjera Litewskiego podającą, się zawiadamia Publiczność, a pryncypalnie interessowane strony, że Adwokat Subseliow Powiatu Wołkowyskiego Karol Dąbrowski w dniu 25 february r. b. zszedł z tego świata, po którym pozostałe różnych stron papiery, brat jego proszący Wiktor Dąbrowski fascykułami opieczętowawszy dla oddania właścicielom przy oświadczeniu w Kancellaryi Sądu niniejszego złożył. A zatem ci wszyscy, od których zeszły Adwokat Karol Dąbrowski miał plenipotencye, zechcą odebrać za zwrótem rewersow papiery do spraw zeszlému poruczone, z kancellaryi Sądu niniejszego, i innego na miejsce zmarłego Adwokata Dąbrowskiego obrać plenipotenta. Gdyż w przeciwnym razie straty sobie przypiszą. Datt. na sessyi Sądowej w Wołkowysku 1852 roku julii 9 dnia.

Sędzia Powiatowy Ostromecki.

Zasiadający Korczyc.

Zasiadający Kalenkiewicz.

Sekretarz Radzoa Honorowy Józef Kotkowski. (890)

2 Od Rzeczykiego Ziemskiego Sądu ogłasza się, w zostającym pod zawiadostwem tego Sądu powiecie wzięty człowiek Stefan Fiedorow syn Szczegłow, który się powiadał

rodem Mohylewskiej gubernii Babinowickiego powiatu ze wsi Kozłow obywatela Wiktora Barulina włóścianinem, mający od urodzenia lat 20, przymiotow: wzrostu małego, włosow na głowie światło-rusych i takież na wąsach i brwiach małe, twarzy okrągłej, śniadawey. Oczu szarych, na brodzie zuaydnją się dwie jedna pod drugą niewielkie brodawki— że pomieniony człowiek utrzymuje się w Rzeczykim mieskim ostrogu od 4 dnia msca junii, i o uczynieniu o nim sprawy z tego Sądu pisaao do Babinowickiego takiegoż junii 6 dnia za N. 4552 junii 6 dnia 1852 roku.

Assessor Jan Bieniecki.

Sekretarz Andrzej Chitun. (889)

3. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie przewodzącej się na byłym Wileńskim Kupcu Alexandrze Stuckim Skarbowey niedoimki nagromadzoney za dzierżawę przezeń z towarzyszami od roku 1811 do 1815 odkupow trunkowych Sankt - Petersburshkiej gubernii w miastach Nowey-Ladodze, Gdowie, tudzież w mieście Porchowie Pskowskiej Gubernii i długu należącego się Wileńskiej Izbie Powszeczney Opiece. Oddane publiczney przedaży dwa jego Stuckiego murowane domy położone w Mieście Wilnie na przedmieściach, za Ostrąbramą i na Zarzeczcu ocenione pierwszy 35,167 rub. 20 kop. a ostatni 74,444 rub. 93 kop. assygnacyami do czego, i przeznaczone terminy, pierwszy 8, drugi 9 następującego miesiąca sierpnia, a trzeci i ostateczny we trzy miesiące od dnia ostatniego wydrukowania o tém wezwaniu w Sankt-Petersburskich lub Moskiewskich gazetach. A zatem życzący kupić pomienione domy Stuckiego, zechcą przybydź do tego Rządu na wyrażone terminy lipca 1 dnia 1852 roku.

Assessor Józef Szulc.

Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stołu Wierzbicki. (882)

5. Sąd Exdywizorski massy funduszu zeszlęgo JW. Joachyma Narbutta Prezyd. Granicz. Pttu. Lidz. nad majątkiem Rakance ustanowiony, w Mieście Wilnie exystujący, stosując się do żądania stron na odpisanie przeciwko wierzycielom Prokuratorowi massy, czasu do dnia 15 7bra t. r. u dziela. W jakowym terminie chociażby za niespełnieniem tego, że izbę swą zamknie, i jawiącym się wierzycielom domierzy satysfakcyą, a na niestawających amisyą zapíše, dla wiadomości wszystkich stron przez gazetę Kurjera Litt. wzywa i ostrzega, roku 1852 julii 8 dnia.

Exdywizor Jan Czyż.

Exdywizor S. Kielczewski.

Adam Kijuc Exdywizor.

Regent Józef Ossoliński. (873)

Rada Mieyska ma honor niniejszém uwiadomić, że tuteysi Wexlarze od 15 po 22 terażnieyszego Julii Kurs monet następnych pokazali takowy: za dukat nowy daią r. 10 k. 65, a sami przedaia po rub. 10 k. 95; za dukat stary daią rubli 10 k. 30, a sami przedaia po rubli 10 kop. 55, za imperyał daią rub. 39 k. 60, a sami przedaia po r. 39 k. 90; za pół imperyał daią rub. 19 k. 80, a sami przedaia po rubli 19 kop. 95, za rubel srebrny całkowy daią rubli 3 kop. 64; a sami przedaia po rub. 3 kop. 70 i za rubel srebrny drobną monetą daią po rubli trzy kop. 76 assygnacyami.

Градекій Голова Новацкій.

Письмоводитель Позлевиць.

DODATEK DRUGI

Wilno dnia 18 Lipca r. s. 1852 roku.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY
 MOSCISamowładnącego Całą Rosyą, etc. etc. etc.
 3. Urodzonym Szlachetnym i Starozakon-
 nym Anastazyi Mielnikowey Półkownikowey,
 z dokładem męża, Antoniemu Wiśtouchowi, Je-
 rzemu Lenkiewiczowi Marszałkowi Pttu Mo-
 zyrskiego, Antoniemu Olewińskiemu Podśędko-
 wi Ziem. Pttu Mozyr., Hilaremu Michałowski-
 mu, i X. Bazylemu Prorowiczowi po dekrete
 suspensionis, a Janowi Snitkowi Kapit. Woysk Ros-
 syjskich, Maryi Liliowey Sędziny z dokładem
 Opieki, XX. Bernardynom Mozyrskim, XX.
 Cystersom Kimbarowski, Zabłockiemu Asses-
 sorowi Sądu Ziem. Mozyr., Sadkowskiej wdo-
 wie z dokładem opieki, Teofili Nowickiej So-
 wietnikowey, Antoninie Wańkiewiczowey b. Sę-
 dziny Bobruy., i Zofii Jabłńskiej b. Chor.
 Pttu Mozyr. z dokładem ich mężów, sukces-
 sorom zesłego Marszałka Nowakowskiego, X.
 Bielikowiczowi lub jego successorom, Antonie-
 mu Chorążemu Rzeczy., i Albinowi Majoro-
 wi Woysk Ros. Oskierkom, Wincentemu Soł-
 tanowi Marszałkowi Pttu Rzeczy., Sztatt. So-
 wietnikowi i Kawalerowi lub jego successo-
 rom, successorom Konsencyusza, Józefie Pod-
 wysockiej z dokładem opieki, Michałowi Ro-
 kickiemu, Johannie Jabłńskiej z dokładem
 opieki, i successorom Michała Jabłńskiego, Wi-
 szeniewskiemu Rotmistrzowi, Annie Mancewi-
 czowey, z dokładem opieki, Halickiej wdowie,
 z dokładem opieki, Józefowi Korsakowi Sę-
 dziemu, Wysockiemu Kupcowi, Czarnockiemu,
 Piaseckiemu, Januszkiewiczowi Podśędkowi Ro-
 haczew., Józefowi Piotrowskiemu Guber. Se-
 kretarzowi, Jakóbowi Ossowskiemu, Grzegorz-
 wi Żurawskiemu, Terleckim Komornikom, Ja-
 nowi i Konstancyi Szymonowiczom, Onufremu
 Podwysockiemu, Barancewiczowi, Miładowskie-
 mu, Annie Frentowey z dokładem opieki, Sam-
 bukowi Kupcowi, Polkowskemu, Maryi Wo-
 łódzkiej, Anastazyi Mozańskiej, z dokładem
 opieki, Anawie Horod. Hołowickiemu, Józefo-
 wi Dyszczyńskiemu Kapitanowi, Stanisławowi
 Laszkiewiczowi, successorom X. Cystersa Al-
 beryka Swirskiego, Josielowi Ofenhendowi,
 Michelowi Morduchowi, i Josielowi Gdaliwi-
 czom, Morduchowi Minkienowi, mieszkań-
 cowi Rohaczew., oraz dalszym kredytorom i
 pretensorom z imion i nazwisk niewiadomych,
 powtórny loco peragandae executionis, pozew
 przed Sąd Izby Cywilney Mińskiej, z powódz-
 twa Ur. Maryi z Oskierków Oskierezyney Sraź-
 nikowey Polney WXXtwa Litew., z dokła-
 dem prawney opieki, mieniając i odwołując się
 do oświadczenia w roku 1850 7bra 17 przed
 aktami Ziem. Mozyr., z zapowiedzeniem Taxy
 i Exdywizyi funduszow żańł. zapisanego, i w po-
 rządku uzyskania na oney remissy do wynas-
 szanych po obżańł., w roku 1850, a następnie
 i w roku dopiero idącym, pozwow we własci-
 wych Ziemstwach zeznanych, oraz przez ga-
 zetę Kuryera Litewskiego awizowanych, tudzież
 za onemi jednego w roku ominionym marca 3,
 a drugiego w roku terażniejszym marca 24,
 powtórnego z stawającemi obżańł. suspensionis,
 a niostawającemi ze wskazem banicyi wiecz-

ney niestannego dekretów, tudzież do dalszych
 dowodow przyyscie żańł., i konieczność ude-
 terminowania remissy usprawiedliwiających, a
 w czasie sprawy złożyć się mających, szczegól-
 nie zaś o to: żańł. Deltrka ze skutku opisów
 swojego oycy dóbr Herbowicz w Gubernii Miń-
 skiej w Pttcie Rzeczy. położonych, i domu
 w mieście Mozyrzu sytuowanego, będąc wła-
 ścicielką, majątność zaś Gichinicz do czasu
 tylko ukończenia nieletności swego potomstwa,
 któremu dziedzictwo tego majątku przez oycę
 żańł. zostało przeznaczonem, mając poruczoną
 do rozrządu, byż nie mogła obcą względem
 interessów nieżyjącego teraz swego męża, któ-
 ry dla oswobodzenia zasekwestrowaney w ro-
 ku 1794 swey i swego brata fortuny, że na-
 począł dzieło, ich zaś kredytorowie utworzyli
 process w porządku zapretendowaney na ich
 fundusze exdywizyi, i ta już udeterminowaną
 została, żańł. przeto część znacznieszą kredy-
 torow mężowskich, własnym opłaciwszy fundu-
 szem, stała się naysnaczniejszą pretensorką, do
 dóbr przez męża poszukiwanych, o jakowe gdy
 doszło dzieło do Rządzącego Senatu, ta Magistratura
 do czasu rozwiązania pretensorstwa Oskierków,
 o powrót dóbr zasekwestrowanych, ukazem w
 roku 1806 nadesłanym, wstrzymała udetermino-
 waną, na Oskierczyńskie fundusze exdywizyą.
 Dla tego żańł. zamiarem uczynienia mężowi w
 jego dopominku pomocy, aby przez to zapew-
 nić sobie repetycyą, za opłacone mężowskie o-
 nera, zdeterminowała się własnym kosztem pro-
 mować interest o wymienione mężowskie zase-
 kwestrowane dobra, lecz że process ten więcej
 jak przez 20 lat w różnych Magistraturach in-
 tentowany, a opinią Rady Państwa Naywyżey
 konfirmowaną skonkludowany, nieprzyniosł od-
 powiedniego widokow skutku, bo zamiast po-
 wrótu dóbr zasekwestrowanych, udeterminowa-
 no opłacić ze skarbu same tylko przedsekwe-
 strowe Oskierczyńskie onera, na tychże dobrach
 zahypotekowane, bez zapewnienia satysfakcyi po-
 źniejszym mężowskim opłaconym kredytorom,
 poniosłszy więc żańł. nie małe straty na pro-
 mocyą wymienionego dzieła, i na opłatę mę-
 żowskim kredytorom, sama zaś mając tylko u-
 bezpiezoną repetycyą za przedsekwestrowe o-
 nera, znalazła obarczoną swój fundusz; gdy
 zaś i udeterminowana przedsekwestrowym kre-
 dytorom, w rzedzie których żańł. jest naysnac-
 zniejszą pretensorką, opłata od roku 1817,
 to jest od czasu ukończenia pomienionego dzie-
 ła, pomimo ciągłego starania i kosztow żańł. za-
 mitrężyła się, to więc zdziało jey zawadę
 uiszczenia się swoim pretensorom, z pomiędzy
 których mało liczy się takich, którzy aktual-
 nie zakredytowali summy na opisach przez żańł.
 w różnych tytułach wydanych zjasnione, bo in-
 ni niezaliczywszy żadnego grosza na ogromne
 kapitały, wymogli od żańł. opisy, drudzy zaś też
 summy zwiększyli w zapisach nad ilość zakre-
 dytowaną, a w rzedzie których policza się i
 obżańł. Mielnikowa, tytułująca się zastawniczką
 dóbr Herbowicz za kapitał, jakiego w ilości
 na prawie zastawnem opisaney nie zaliczyła, i
 tak korzystnie mając postąpioną dzierżawę, zde-

terminowała się jeszcze na krzywdę żań. więk-
ksząc sobie awantaże, przez środki w począt-
kowym pozwie opisane, ani dozwoliła żań. u-
żytku ze szczegółów, w tymże majątku pod
prawo zastawne nie poddanych, owszem korzy-
stając z okoliczności do powiększenia własnych
awantażów, potrafiła wymodz od żań., w tę po-
rę, kiedy ona była zagrożoną interessami, osta-
teczny jej potomstwa fundusz niszczącemi, kwie-
tacyą z dopełnionych w czasie dzierżawy Her-
bowicz nadużyciów, i ustąpienie fundowey in-
wentarzowey obory, tudzież dalsze do użytko-
wania z majątku prawem zastawnem nie objęte
szczegóły, za same tylko z napęci uformowane
na rachunek funduszu żań. karby. W jakowym
stanie rzeczy, gdy żań. powodem znajdowania
się majątku Herbowicz pod obcą possessyą, i
nieodzyskania kapitału za opłacone przedsekwe-
strowe onera, jej należnego, pozbawioną zosta-
ła z możności uiszczenia się własnym pretensio-
rom, oni zaś na to niemając względu, przez na-
poczęte w różnych jurydykcyach processa nara-
zili żań. na nowe straty, bez widoku nawet, aby o-
dzierżane dekreta wyekskwowanemi być mo-
gły, gdyż obzań. Lenkiewicz przy rozprawie
w Sądzie Izby Cywilney Mińskiej złożywszy
urzędowe świadectwo o nieznajdowaniu się wol-
nego żań. majątku, zapretendował repetycyi na
summę, jaka się należy żań. ze Skarbu za
przedsekwestrowe onera, ta przeto ostatecz-
ność zmusiła żań. na zapisanem w aktach Ziem.
Mozyr. oświadczeniu, zapowiedzieć ogólnych
swych funduszow Exdywizyą, tym jedynie ce-
lem, aby w jednoczasowey przed Sądem Exdy-
wizorskim rozprawie, wyświecić realną każde-
go pretensora należność, oraz źródło oney na-
stania; objaśnić koleje wymożonych przez obzań.
Mielnikowę po zajęciu Herbowicz od żań. na
jej krzywdę tranzaktów; zapobiedz zwiększe-
niu się onerów, przez narastające procenta, i
za realne należności, zapisami podług obrzędu
prawa sprawionemi, upewnione; zabezpieczyć
z funduszow na taxę oddanych satysfakcyą, a
tém samem ocalić massę kredalną od ruiny,
do jakiej przez obzań. Mielnikowę, powodem
do wolnego jej nad dobrami Herbowiczami
rozrzędu, i wymożenia od żań. opisow, kassa-
cie ulegać powinny, zostaje nakłonioną. W ce-
lu jakowym powoławszy żań., obzań., w roku
1850, przed Sąd Izby Cywilney Mińskiej, cho-
ciaż miała prawo spodziewać się, że Obzań.
przez wzgląd na własne dobro, nie będziecie mi-
trężyć rozprawy, dla uzyskania remissy, na Sąd
Exdywizorski napoczętey, zdało się wszakże
obzań. mieć się niestannie, bo sama tylko obzań.
Mielnikowa, dla zabezpieczenia się na posses-
sji Herbowicz, a obzań. Wisłouch dla uposa-
żenia żań. majątkiem do niej nienależnym, o-
świadczyli stannosć; a tak żań. z Mielnikową
i Wisłouchem suspensionis, z dalszemi zaś nie-
stanny uzyskawszy w roku ominionym marca
3 dekret, i w onym mając zastrzeżony waru-
nek, aby żaden z pretensorów do czasu ude-
terminowania remissy na exdywizyą nieprzepro-
wadzał processow funduszu żań. tyczących się,
ani przeprowadzonych nie doprowadzał do exe-
kucyi, chociaż była pewną, że nie zostanie na-
rażoną na nowe straty w utworzonych proces-
sach, to wszakże nie wstrzymało niektórych
z obzań. od prześladowania żań., albowiem

obzań. Snitko, powołał żań. do Sądu Ziem.
Miń. o summę jakby ze stopnia zeszłego Regenta
Snitki jemu należną, od którego żań. nigdy
żadnego grosza nie miała zaliczonego, a obzań.
Marszałek Sołtan rozwinął z żań. w Sądzie
Ziem. Rzeczyc. process na ten przedmiot, iżby
zmitrężyć należność żań. dekretem oczewistym
1828 februar. 21 zaferowanym obliczoną, za
którą w possessyi tradycyiney znajdowała się
wieś obzań. Krasna zowiąca się w Pittcie Rze-
czyckim położona; w jakowym processie utwo-
rzywszy napastne pretensye do zeszłego Azu-
lewicza zaregulowane, kognicyi i aktow wyma-
gające, a przez to cywilnemu porządkowi wła-
ściwe, przez sam jedynie skutek złego prze-
wodu prawa, przy drugiej kondemnacie pod-
stępnie i nie we właściwym komplecie uzyska-
ney, zadyktował dla siebie wskazy i powrót do
swego władania wsi Krasna, w tradycyinem
władaniu żań. zostającey, oraz potrafił wyex-
kwować ten choć nieformalny dekret przez
zdeposydowanie żań. z tradycyi, jakowe obzań.ich
działania wskazały potrzebę powtórnego ich po-
zwania przed Sąd Izby Cywilney; lecz gdy po
wyterminowaniu pozwow za wpisanym aktora-
tem przypadła rozprawa, sami tylko obzań.
Mielnikowa, Wisłouch, Lenkiewicz, Olewiński,
X. Prorwicz, Michałowski i Star. Borkowicz
oświadczyli stannosć na niestawających, przeto
uzyskawszy kondemnatę ze wskazem właściwym
banicyi wieczney musiała zastanowić process na
powtórnę suspensję, przez dekret w roku te-
raźniejszym marca 24 zaferowany, i dla tego
żań. po raz trzeci pozywa obzań.ich w prozbach:
dekretow niestannych, wyżej datą pomienio-
nych approbaty, i za onemi opłaty win niestan-
nych z prawa wypadających nakazania, a w sa-
mej sprawie o udeterminowanie remissy na Sąd
Taxatorsko-Exdywizorski, dla jednoczasowego
ze wszystkimi pretensorami w tym sądzie roz-
liczenia się; o wyznaczenie do tego Sądu trzech
objekcyi, ulegać nie mogących dla złożenia kom-
pletu Urzędników, dla rozwiązania sporow z sta-
wającemi i niestawającemi stronami, z pozwane-
mi i pozwać się z jednoci interessu mogącemi,
oraz do tegoż Sądu przeznaczyć Regenta i Ko-
mornikow; o wstrzymanie wszelkich processow
z żań. napoczętych niemniey konwikcyow i de-
kretow, w jakiej bądź jurydykcyi uzyskanych;
o udeterminowanie na zjazd tegoż Sądu nayry-
chlejszego terminu do fundum Herbowicz w
Ptt. Rzeczyc. sytuowanych, i co z tego mają-
tku, wolnem od aktualney zastawy okaże się
zarazem z domem w Mieście Mozyrzu sytuowa-
nym, oraz ze wsią Krasną w tradycyinem dzier-
żeniu żań. będącą, a po oświadczeniu Exdywi-
zyi, oraz po zapadłym początkowym w Sądzie
Izby Cywilney dekrete, zastrzegającym, aby
żaden z pretensorów żań. processow nieprzepro-
wadzał, ani uzyskanych wyrokow nie exekwo-
wał przez obzań.ego Sołtana niewolnie odebra-
ney w administracyą sądową zajęcia; ogólnych
funduszow na taxę oddających się, naydokład-
nieyszą inwentacyą i wymiar sporządzić, oraz
z ogólnych funduszow sumpt dla żań. i loka-
tę, w dobrach tychże ubezpieczyć; o przepisa-
nie Sądowi Exdywizorskiemu do zaskutecznie-
nia właściwych reguł, a mianowicie, iżby akta
z dzierżawy exekwowaney na Herbowiczach
przez obzań. Mielnikowę, w szczegółach na

uprzedniey żałobie zjasnionych, wyexpedyował, komportacją na wszystkich pretensorach sub-nu juramenti do Kancellaryi Ziem. Mozyrskiey, dla wolney komunikacyi przeznaczył, a w powtórny terminie, przy rozwiązaniu sporów, iżby miał wzgląd na przepisy prawa, i za dokumentami objekcyi nieulegającymi, oraz podług ustaw przepisanych prawami sprawionemi, domierzył satysfakcją przez wydział w taxie wieczystey sched; dla niestawających pretensorów, aby zakreślił amissją i miał na względzie przebor procentow wyswiecić się mający, oraz podstępne wymożenie przez obżalł. Mielnikowę od żalł. tranzaktów; za jakową Sądu Exdywizorskiego czynność, o udeterminowanie dla urzędnikow, Regenta i Komornikow prawem ustanowionej nagrody, i o zaskutecznienie nie mniej prośb żałobą uprzednią objętych, i o to wszystko, co czasu sprawy prosoném będzie. Pisan 1832 roku junii 1 dnia.

Roku 1832 junii 13 dnia, Woźny Pttu Mozyrskiego, niżej własnoręcznie podpisany świadczę, iż tego pozwu kopii trzy zgodnych z tym autentykiem, w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xtwa Littgo, z dokładem jej prawney opieki, wziąwszy jedną JW. Jerzemu Lenkiewiczowi Marszałkowi Pttu Mozyrskiego i jego Ekonomowi Antoniemu Wisłouchowi w folwarku Prudku, w Mozyrskim Pttcie podałem, drugą JW. WW. Szlachetnym i Starozakonnym, a szczególnie: Antoniemu Olewińskiemu Podśędkowi Ziem. Mozyr., Hilaremu Michałowskiemu, X. Prorwiczowi, Janowi Snitkowi Kapitanowi, Maryi Liliowey Sędziny z dokładem opieki, XX. Bernardynom Mozyrskim, Zabłockiemu Assessorowi Sądu Ziem. Mozyr., Sadkowskiej wdowie z dokładem opieki, Teofili Nowickiej Sowiecikowey, Antoninie Wankowiczowey b. Sędziny Bobr., i Zofii Jabłońskiej b. Chor. Pttu Mozyr. z dokładem ich mężow, sukcesorkom zeszęgo Marszałka Nowakowskiego, X. Bielikowiczowi lub jego successorom, Johannie Jabłońskiej z dokładem opieki, i successorom zeszęgo Michała Jabłońskiego, Wysockiemu Kupcowi, Czarneckiemu, Piaseckiemu, Grzegorzowi Żurawskiemu, Miładowskiemu, Sambukowi Kupcowi, Anewcie Horod. Stołowickiemu, Dyszczyńskiemu Kapitanowi, Josielowi Ofenhendowi, Michelowi Morduchowi, i Josielowi Gdalowiczom, do drzwi Sądowych w Mieście Mozyrzu, i trzecią taką samą, i tymże samym osobom do drzwi Parafialnych Kościelnych w témże Mieście poprzybijałem, i o rozprawie w Mińskiej Cywilney Izbie zawiadomiłem i ogłosiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Pttu Mozyr.

Roku 1832 msca czerwca 13 dnia, przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Mozyrskiego Powiatowego Sądu, znajdując się obecnie Woźny wyżey wyrażony, niniejszy kwit relacyiny podanego pozwu w dwóch sztukach barwianie spisane, urzędowie zeznał, i takową czynność w protokule potocznym susceptowym, podpisem własney ręki zmocnił.

JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Mozyrskiego Pttgo Sądu pieczęć.

Świadczę Regent Knobelsdorf.

Roku 1832 msca czerwca, Woźny niżej

własnoręcznie podpisany świadczę, iż tego pozwu kopii pięć zgodnych z tym autentykiem w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xtwa Litt. z dokładem prawney opieki wziąwszy: jedną dnia 14 JW. Anastazyi Mielnikowey Półkownikowey z dokładem męża w folwarku Herbowiczach, i drugą Wielebnym XX. Cystersom Kimbarowskim, oraz successorom Konsencyusza i successorom X. Cystersa Alberyka Swirskiego w folwarku Bobrowiczach w tymże samym dniu, trzecią JW. W. Antoniemu b. Chorążemu Pttu Rzeczyc. i Albinowi odstawnemu Majorowi woysk Krajowych Oskierkom, oraz successorom zeszęgo Rena, z dokładem ich opieki dnia piętnastego w folwarku Nowym Dworze, czwartą dnia 16 w Sołtanowie JW. Wincentemu Sołtanowi b. Marszałkowi Pttu Rzeczyc. Sztatt. Sowiecikowi i Kawalerowi lub jego successorom w Pttcie Rzeczyc. popodawałem, i piątą w tymże samym dniu WWJPP. a szczególnie Józefie Podwysockiej z dokładem opieki, Michałowi Rokickiemu, Wiszeniewskiemu Rotmistrzowi, Annie Mancewiczowey z dokładem opieki, Józefowi Korsakowi Sędziemu, Onufremu Podwysockiemu, Maryi Wołodźkowej, do drzwi Sądowych Powiatu Rzeczyckiego w Mieście Rzeczycy przybiłem, i o rozprawie w Sądzie Cywilney Mińskiej Izby zawiadomiłem i ogłosiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Ptu Mozyr.

Roku 1832 miesiąca 13 junii przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rzeczyckiego Powiatowego Sądu znajdując się osobiście Woźny wyżey wyrażony, niniejszy kwit swój relacyiny, podanego w sprawie JW. Maryi Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xtwa Litew., JW. Anastazyi Mielnikowey Pułkownikowey i dalszym, pozwu, w dwóch sztukach barwianie spisany, ustnie i oczewisto zeznał. Świadczę Regent Jaworowski.

Roku 1832 junii 20 dnia, Woźny Pttu Mozyrskiego niżej własnoręcznie podpisany, świadczę, iż tego pozwu kopii dwie zgodnych z tym autentykiem, w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney WW. Xtwa Littgo, z dokładem prawney opieki, wziąwszy jedną dnia 20 W. Polkowskemu w Mieście Rohaczewie podałem, i drugą w tymże samym dniu WWJPP. a szczególnie Halickiej wdowie z dokładem opieki, Januszkiwiczowi Podśędkowi Rohaczewskiemu, Józefowi Piotrowskiemu Guber. Sekretarzowi, Jakóbowi Ossowskiemu, Terleckim Komornikom, Janowi i Konstancyi Szymonowiczom, Baranowskiemu, Annie Frentowey z dokładem opieki, Anastazyi Możańskiej z dokładem opieki, Stanisławowi Łaszkiwiczowi, i Starozakonnemu Morduchowi Mińkieniowi mieszkańcowi Rohaczewskiemu do drzwi Sądowych Ujazdu Rohaczewskiego poprzybijałem, popodawałem, i o rozprawie w Mińskiej Cywilney Izbie zawiadomiłem i ogłosiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Pttu Mozyr.

Roku 1832 junii 20 dnia, na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rohaczewskiego Ujezdnego Sądu stanąwszy obecnie JPan Woźny wyżey wyrażony, takowy kwit relacyiny pozwu w sprawie JW. Maryi Oskierczyney

Strażnikowey Polney W. X. Littgo, W. Polkowskiemu i dalszym w relacyi pomienionym, podanego zeznał — Pozew ten do zeznania w Rohaczewskim Ujezdnym Sądzie przyjąłem Sędzia Sołtan.

Jest w aktach, świadczę, Alexy Okinczyc, Kancelarzysta Ptt. Rohaczewskiego Sądu. (862)

3. Od Wileńskiej Skarbowey Izby ogłasza się. Pojezuitski majątek Pelikany Wileńskiej Gubernii w Brastawskim powiecie położony, w którym po posledniej rewizyi liczy się męzkiej płci dusz 271, a podług lustracyjnych inwentarzy oceniony 41, 250 rubli srebrem, ma się przedawać w rzeczoney Izbie, na prawidłach dla majątku tego rodzaju postanowionych, dla czego i przeznaczony publiczny targ 15go, a przetarg 19go dnia października terażniejszego 1852 roku. Zyczący kupić ten majątek, zechcą przybyć do tej Izby sami z pewnemi ewikcyami, któreby odpowiadały dwóletniej proporcji 6go procentu od summy, jaka przy targach zamierzona będzie, lub przystać od siebie pełnomocnikow. Junii 12 dnia 1852 roku.

Sowietnik Jan Kryłow.

Kontroler Jan Abramowicz. (886)

3 Opieka Szlachecka Powiatu Wileńskiego, z powodu zaszczytnej śmierci Xiędza Atanazego Ihnatowicza Kanonika Katedry Wileńskiej, po nastaley w dniu 9 marca terażniejszego roku rezolucyi, wzywała Sukcesorów i pretensorów, iżby w przeciągu sześciomiesięcznego terminu jawili się w Opiece niniejszey z prawnymi dowodami; lecz gdy z Sukcesorów nikt nie jawił się, a pretensorowie przed wyściem jeszcze zakreślonego terminu, objawili już stanek przewyższający nawet ogólny fundusz po tymże zeszłym pozostały; w celu więc przyspieszenia satysfakcyi jawiącym się pretensorom, taż Opieka wzywa: aby unikając kosztów i straty czasu w poszukiwaniu swych należności, przez rozdział sposobem Exdywizyi, jawili się w Opiece, po upłynieniu terminu sześciomiesięcznego, to jest: w dniu 12 września bieżącego roku, w celu zrobienia między nimi układu; w przeciwnym razie, gdyby układ do skutku nie doszedł, pieniądze odesłane zostaną do Prykazu, a Dięto do Sądu Powiatowego Wileńskiego. — Zastrzega przy tém Opieka, że nieobjawione pretensye do oznaczonego terminu, podług prawa, żadnego już znaczenia mieć nie będą.

Prezydujący w Opiece Pełniący Urząd Marszałka Powiatowy Sędzia i Kawaler

Gasper Hornowski.

Za Sekretarza J. Karwowski. (881)

3. Roku 1852 miesiąca julii 7 dnia, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątkiem Poholską w Powiecie Oszmiańskim sytuowanym do dziedzictwa X. Jakóba Jankowskiego Dziekana Liuzkiego, sukcesora zeszłego Wolentego Jankowskiego Prezydenta należnym, za remissą Sądu Powia-

towego Oszmiańskiego ustanowiony; po zatwierdzeniu czynności pierwszemu zjazdowi właściwych, oraz wymiaru, na dalsze kontynuowanie sprawy konkursowey, jurydykcyą swoją do Miasta Powiatowego Oszmiańny przeniosłszy. Lubo przez awizacyą do Gazet Kuryera Litewskiego dnia 3 lutego idącego 1852 roku podaną, tak konkurs oświadczającego X. Jakóba Jankowskiego, jako też kredytorów i pretensorów, aby ci na dzień 3ci marca terażniejszego roku z dowodami do miasta Powiatowego Oszmiany przybywali, i do tłumaczenia się w sprawie przystępowali, wzywał. Jednak kiedy od wyrażoney datty po niniejszą, mimo prawie ciągłego exystowania Sądu, kredytorowie i pretensorowie z pretensyami swojemi, w celu otrzymania satysfakcyi, a X. Jankowski jako debitor, niewchodzą. Przeto Sąd Exdywizorski, na wzięcie poruczonej sobie sprawy konkursowey w namowę dzień 26 terażniejszego msca julii zadeterminowawszy. Aby do takowego terminu kredytorowie, oraz debitor nieodmiennie z pretensyami swojemi jawili się, po raz ostateczny przez gazetę Kuryera Litewskiego awizując, że w przeciwnym razie na niestawiających amissya zapisaną zostanie, ostrzega.

Prezydujący w Sądzie Pttwym i Exdywizorskim Józef Bukaty.

Antoni Swierszczek Rewkowski Assessor Sądu Ptt. i Exdyw.

Ignacy Gieralt Januszewicz Assessor Sądu Pttu Oszmiań. Exdywizor.

Stanisław Suroż Regent. (885)

3. Francuzka Guwernantka Antonina de Mathis, mając otrzymany w Subseliach Wołkowyskich dekret na 30,000 złotych, gdy niemogła do majątku Pacewicz wprowadzić tradycyi, wchodziła z niżej podpisanym w układy i na skutek takowych wzięła u żony mojej Anny z Bulharynow Mickiewiczowey Skarbney Powiatu Wołkowyskiego 600 rubli, a później gdy układy nie doszły do końca przeto de Mathis na wzięte 600 rubli w roku przeszłym 1851 junii 6 dnia, wydała oblig z ewikcyą na tychże funduszach i obowiązkiem wypłacenia zawinionej summy dnia 11 apryla 1852 roku; lecz gdy dotąd nie uiściła się, nie ma żadnego innego majątku, oprócz wspomnionego dekretu, który stara się komukolwiek przelać, i sama uzyskała już paszport, wydalita się na Białoruś, z tego powodu widząc zawód od Pani de Mathis, oraz jej usiłowanie ku przefrymarczeniu swojego funduszu, a stąd i niepewność odebrania należności; oświadczam Publiczności, że Pani de Mathis, oprócz zawinionych żonie mojej pieniędzy, jeszcze liczne porobiła kredyta; a zatem, żeby nikt w układy o nabycie dekretu i obligów de Mathis stępujących nie wchodził, proszę, albowiem będzie musiał odpowiedzieć żalącemu się.

9 klasy Skarbny Pttu Wołkow. Franciszek Rymwid Mickiewicz. (869)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

Pozwolono drukować. Wilań 17 Lipca 1852 roku.

CENZOR Paweł Kukolnik.